

[Edvard Sørensen.]

var det jo for at holde dansk Arbejdskraft borte fra de tyske Arbejder i Tiden op imod Tysklands Sammenbrud, og det havde været naturligt, at man straks havde tilbageført dette Forhold. Det gjorde man ikke. Venstregeringen tog fat paa det og tilvebragte en Løsning, en Løsning, som gav en Arbejdsløshedslov, der var bedre end nogen Arbejdsløshedslov gennemført af en socialdemokratisk Regering, og gennem denne Lov, ved Ophævelse af Loven om Arbejdsdeling og Loven om Forbud mod Overarbejde og ved Cirkulæret af Marts 1946, hvorved man principielt forbød offentlige Arbejder, er der — det kan hverken det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft eller nogen anden bestride — overført Tusinder af Arbejdere fra Understøttelse, fra Arbejdsdeling, fra offentlige Arbejder til produktivt Arbejde. Det er et væsentligt Led i den Genopbygning, der er nødvendig. Der maa sættes ind paa, at saa megen Arbejdskraft som muligt gaar ind i Produktionen og ikke ind i offentlige Arbejder. Det er, hvad man har naaet paa dette Omraade.

Jeg tror ogsaa, man maa erkende, at de ulovlige Strejker, som vi havde en Del af, stort set er forsvundet. Ogsaa for dette har Regeringen og dens Støttepartier deres Del af Æren. Jeg skal ikke paa dette Punkt underkende det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Indsats, hvorimod jeg har Indtryk af, at Kommunisterne her indtager en anden Stilling.

Naar vi ikke i Efteraaret 1945 fik en socialdemokratisk Regering, var efter min Opfattelse en af Aarsagerne, at man vidste, at der i Marts 1946 vilde komme en lang Række Lønforhandlinger, som kunde medføre Konflikter, og man ønskede formentlig ikke at komme ud for at skulle ordne disse Lønkonflikter ved Lov med Kommunisterne i Ryggen. Mon ikke det var en af Grundene til, at man ikke dengang ønskede at overtage Regeringen? Vi fik disse Lønforhandlinger. Vi fik ogsaa enkelte Konflikter. Disse Konflikter blev løst, i det ene Tilfælde med Socialdemokratiets Støtte, i det andet Tilfælde maatte vi undvære Støtten. Jeg beklager, at Socialdemokraterne indtog denne Stilling, fordi det var Udtryk for, at deres Afstemning ved denne Lejlighed var klassebestemt, men det skal siges, og jeg ønsker at sige det her, at da Loven var vedtaget, gik Socialdemokratiet ind for og stærkt ind for, at Lov er Lov, og Lov skal holdes. Man har savnet noget lignende fra Kommunisternes Side.

Ved de Lønforhandlinger, der fandt

Sted i Marts 1946, skete der en betydelig Lønstigning. Vi ved jo, hvilken Indflydelse Lønningerne har paa hele Prisniveauet herhjemme, og ganske naturligt maatte disse Overenskomster faa Konsekvenser ogsaa paa andre Omraader. Af den Grund, men ogsaa af andre Grunde gennemførte Regeringen og dens Støttepartier den Tjenestemandsløvslov, som gælder i Dag, og som ubestridt er den bedste Tjenestemandsløvslov, vi endnu har haft. Man gennemførte ogsaa betydelige Forbedringer for de gamle og de syge. Det er, hvad der er foretaget paa disse Omraader.

Der er paa det sociale Omraade gennemført en lang, lang Række Love ud over dette, men jeg skal ikke trætte Tinget med at nævne dem.

Vender vi os saa til de økonomiske Omraader — og her maa man først tage det statsfinansielle —, saa er det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var inde paa — jeg mærkede, at det var med Sorg i Stemmen, han sagde det, men det maatte jo frem —, at fra et stort Underskud paa Statsbudgettet er man nu naaet til Balance, og der er Udsigt til en vis Konsolidering. Ja, det er det, der er Sandheden, det er det, der er opnaaet paa dette Omraade. Det er ikke nogen helt ubetydelig Udvikling, der er sket her, fra det mægtigt store Underskud til Balance og Konsolidering i Dag. Men det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har jo Ret i, at det betyder ikke Genopbygning. Genopbygning kommer paa andre Omraader, og det skal jeg senere komme til.

Men foruden at skabe Balance paa Statsbudgettet, skabe den Konsolidering, der er Tale om at skabe, har man jo ogsaa i betydelig Udstrækning forsøgt at skabe Balance mellem den Pengemængde, der er i Landet, og den Varemængde, vi har til Raadighed. Naar den Lovgivning, der er skabt paa dette Omraade — mange af Lovene blev støttet af alle her i Tinget, andre alene af Regeringspartiet og de to Støttepartier —, er ført ud i Livet, saa vil der efter min Opfattelse stort set være Balance mellem Penge og Varer. At dette opnaas, er noget, vi lægger megen Vægt paa, og naar det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nu over for Befolkningen tilsyneladende beklager, at denne Regering har skaffet os større Skatter, har skaffet os flere Indgreb, saa er det jo lidt mærkeligt at høre noget saadant fremsat, naar vi ved, at det, der er det ærede Medlems Maal, er at faa langt flere Indgreb, langt flere Restriktioner, end vi har. Det, der er Regeringens Maal og dens Støtte-